

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

7 квітня 2011 року

№13 (2947)

Відійти від газової залежності

Виступає академік НАНУ А. Долинський

Як Україні відійти від газової залежності? Саме це питання було лейтмотивом щорічної науково-практичної конференції "UKR – POWER", що відбулася в НТУУ "КПІ" 15-16 березня 2011 року. Організаторами конференції виступили НТУУ "КПІ", Інститут технічної теплофізики НАН України, Асоціація теплоенергетичних компаній України.

Основні питання, розглянуті на конференції, були присвячені створенню і експлуатації високоефективного обладнання, розробці технологій спалювання палива та екології, створенню і впровадженню альтернативних джерел енергії, теплових насосів, інноваційним та інвестиційним проектам у галузі енергозбереження та ін.

Ця конференція, як сказав ректор НТУУ "КПІ" академік НАН України Михайло Згуровський, є кращим конференц-проектом України, завжди збирає провідних представників науки і виробництва в галузі теплоенергетики.

"Енергетика – одна з головних галузей промисловості України, яка протягом багатьох років є рушійною силою економіки. У таких умовах конференція особливо актуальна, вона надає можливість кращим представникам галузі продемонструвати свої можливості, презентувати нове обладнання й технології, обмінятися своїми ідеями й розробками", – говорить академік НАН України Анатолій Долинський, директор Інституту технічної теплофізики НАН України.

Конференція показала, що науково-виробничий потенціал в Україні дуже високий як у кадровому, так і в науковому сенсі цього слова.

Інф. "КПІ"

Підписано меморандум з Міжнародною торговою палатою

За час діяльності проекту "Українсько-японський центр" (УЯЦ) Японського агентства з міжнародного співробітництва, що виконується на базі НТУУ "КПІ" з 2006 року, встановлені ділові контакти з багатьма урядовими та неурядовими структурами в Україні.

Серед таких структур-партнерів – Український національний комітет Міжнародної торгової палати "ІСС Україна" (президент – В.І.Щелкунов).

Попередньо проведені спільні акції УЯЦ та "ІСС Україна" стали основою для розвитку подальшої співпраці, що було закріплено підписанням "Меморандуму взаєморозуміння між Українським національним комітетом Міжнародної торгової палати "ІСС Україна" та Національним технічним університетом України "Київський політехнічний інститут" (НТУУ "КПІ").

Меморандум було підписано під час 8-ї Асамблеї "ІСС Україна" 25 березня 2011 року. Від "ІСС Україна" Меморандум підписав її президент В.І.Щелкунов, від НТУУ "КПІ" за дорученням ректора М.З. Згуровського – директор Українсько-японського центру НТУУ "КПІ" Б.А.Циганок в присутності директора проекту JICA – пана Осаму Мідзутані та учасників VIII Асамблеї "ІСС Україна". Підписаний Меморандум сприятиме подальшому зміцненню контактів між діловими колами України та Японії.

Інф. "КПІ"

Візит делегації норвезького Університетського коледжу

18 березня в Центрі світових даних з геонформатики та сталого розвитку (СЦД-Україна) відбулася зустріч делегації Університетського коледжу м.Г'ювік (Королівство Норвегія) з науковцями і викладачами НТУУ "КПІ". Мета візиту гостей з Норвегії – ознайомлення з НТУУ "КПІ" та, зокрема, з його діяльністю у царині сталого розвитку. А ще – обговорення спільного проекту з підготовки курсу лекцій «Стале виробництво» за рахунок норвезького фонду розвитку вищої освіти за програмою співробітництва «Євразія». Заступник директора СЦД-Україна Олексій Пасічний і завідувач кафедри кібернетики хіміко-технологічних процесів хіміко-техно-

логічного факультету, директор освітньої програми CEISD професор Геннадій Статюха розповіли гостям про діяльність Центру та методики аналізу даних щодо сталого розвитку країн світу, а також про навчальні програми і курси, в яких піднімаються питання збалансованого розвитку. Декан факультету технологій, економіки та менеджменту Університетського коледжу м.Г'ювік Торб'юрен Скогсрод та його колеги – професори Крістіан Мартінсен та Адне Мідлтігн провели презентацію свого ВНЗ і докладно розповіли про його напрацювання щодо впровадження в освітні програми концепцій сталого розвитку і виробництва, підготовку бакалаврів, магістрів і докторів за відповідними напрямками і можливості реалізації спільних проектів. Результатом зустрічі стали попередні домовленості про розвиток академічних обмінних та розробку спільних навчальних курсів для студентів.

Інф. "КПІ"

Наукові читання, присвячені конструктору бронетехніки

29 березня в залі засідань Вченої ради НТУУ "КПІ" пройшли наукові читання з циклу "Видатні конструктори України", присвячені 105-й річниці від дня народження Лева Ізраїлевича Горлицького (1906 – 2003). Організатори читань – НТУУ "КПІ" та Державний політехнічний музей при НТУУ "КПІ". На читаннях з доповідями виступили проректор НТУУ "КПІ" з наукової роботи член-кореспондент НАН України, д.т.н., професор М.Ю.Ільченко; доцент ММІ, к.т.н. А.К.Скуратовський; доцент ВІТІ, к.в.н. О.Є.Ткаленко; викладачі ВІТІ М.М.Довгань і О.М.Кучеренко.

Л.І.Горлицький – видатний конструктор бронетехніки, інженер-полковник, лауреат Державних премій СРСР, розробник самохідних артилерійських установок (САУ). З 1927 по 1930 роки він навчався в Київському політехнічному інституті, потім був переведений на артилерійський факультет новоствореного Ленінградського військово-механічного інституту. Після закінчення навчання працював в оборонній промисловості. Під його керівництвом були розроблені самохідні артилерійські установки СУ-122, СУ-85, СУ-100, СУ-100 ПМ та інші. САУ СУ-100 визнана найкращою самохідною установкою Другої світової війни. Усього колективами конструкторських бюро на Уралі та в Ленінграді під керівництвом Л.І.Горлицького було створено 23 артилерійські системи, з них 11 освоєні в серійному виробництві.

Докладніше про Л.І.Горлицького читайте в наступному номері "КПІ".

Інф. "КПІ"

Виступає А.К. Скуратовський

ВІТАЄМО
Доцента кафедри філософії факультету соціології і права **Марину Петрівну Препотенську** з прийняттям до Національної спілки журналістів України. Зичимо нових творчих успіхів.

- СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:**
- 1 Конференція з проблем енергетики**
.....
Міжнародна співпраця
.....
Наукові читання
 - 2 В.В. Пілінському –70!**
.....
Ювілей кафедри приладобудування
 - 3 До 50-річчя першого польоту людини в космос**
 - 4 Вшановуємо Великого Кобзаря**
.....
Фотоконкурс "Таланти КПІ"
.....
Вечір поезії на ФСП
.....
Оголошення

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

Говорити про людину, якій виповнюється 70 років, – важке завдання для молодшого за віком: складно відчувати й передати друкованими словами усю вікову мудрість та знання поважного викладача та науковця. Особливо важко намалювати на сторінках газети портрет незвичайної людини – такої, як проф., к.т.н., заступник завідувача кафедри ЗТ та РІ Володимир Володимирович Пілінський. Після спілкування з ним у душі прокидається жага до життя – усі, хто знають В.В.Пілінського, з великою пошаною відгукуються про цю людину.

Після закінчення КПІ В.В.Пілінський вступає до аспірантури і готує дисертацію під керівництвом лауреата Державної премії СРСР Г.С.Векслера. В цей же час працював асистентом, інженером у проблемній лабораторії гідроакустики, де займався питаннями фільтрації та обробки сигналів, та в групі електроживлення. Згодом стає старшим викладачем, потім – доцентом, а з 1993 р. В.В.Пілінський – професор кафедри ЗТ та РІ. Він виконував обов'язки секретаря кафедри, відповідального за прийом на факультет, заступника відповідального секретаря Приймальної комісії КПІ, заступника декана ФЕЛ, в.о. завідувача кафедри ЗТ та РІ. Нині Володимир Володимирович є заступником завідувача цієї кафедри.

Багато важливого й корисного він зумів зробити, працюючи поза КПІ: у 1980-1986 рр. В.В.Пілінський працював начальником відділу технічних вузів Міністерства освіти України. Нині

В.В. Пілінський

обіймає посаду заступника голови Технічного комітету України ТК-22 ЕМС Держспоживстандарту України.

Тривалий час він є головою журі секції МАН України з питань інформатизації та телекомунікації. Весь цей час В.В.Пілінський не полишав викладацької діяльності в КПІ, яку любить понад усе.

В.В.Пілінський нагороджений відзнакою "За видатні досягнення в роботі" Міносвіти СРСР, медаллями ВДНГ

З талантом по життю

СРСР, "В пам'ять 1500-річчя Києва", "Ветеран праці"; має почесні звання "Відмінник освіти України", "Заслужений викладач КПІ". У 2007 р. В.В.Пілінський визнаний переможцем конкурсу "Викладач-дослідник-2006".

Сфера наукових інтересів В.В.Пілінського – силова електроніка, енергозабезпечення радіоелектронної апаратури та засобів телекомунікації, електромагнітна сумісність радіоелектронних систем та пристроїв. Науковцем було написано особисто

та у співавторстві близько 300 наукових та науково-методичних праць, у тому числі 10 навчальних посібників та монографій (з них два – електронні видання), отримано 10 авторських свідоцтв та розроблено 31 Державний стандарт України. Результати наукових досліджень В.В.Пілінського було використано під час розроблення джерела живлення, встановленого на космічних кораблях "Космос-936" та "Космос-1129". Володимир Воло-

димирович підготував трьох кандидатів технічних наук, нині керує роботою трьох аспірантів.

Авторитет В.В.Пілінського визнано міжнародною науковою спільнотою: він є керівником наукових сесій, членом програмних та оргкомітетів міжнародних симпозиумів та конференцій з електромагнітної сумісності (Польща) та силової електроніки (Словаччина, Угорщина).

Студенти випускних курсів мріють працювати з ним над дипломним проектом, від дверей викладацького до столу В.В.Пілінського студенти вже витоптали, немов мурашки до свого мурашника, дорогу – вони душі своєї не чують у поважному науковці. В чому ж секрет такої довіри до викладача? Колеги говорять, що здібність до викладання дарована Володимировичу від Бога, це, мабуть, єдиний викладач у Київській політехніці, на якого не ображаються студенти, коли він ставить їм двійки. Сам Володимир Володимирович надзвичайно полюбляє свою роботу, говорить, що не тільки він вчить студентів, а й від них сприймає щось нове й цікаве. Головне своє завдання як викладач бачить у тому, щоб навчити студентів учитися, залучає молодь до наукової роботи, до підготовки навчальних методичних розробок різного рівня: від методичних вказівок до виконання лабораторних робіт – до електронного посібника "Електромагнітна сумісність радіоелектронних засобів".

Ні на хвилину не зупиняється для відпочинку В.В.Пілінський, його життєвий девіз: "Все потрібно робити із задоволенням". Саме тому все, що він робить, – найліпшої якості. Як не вмістити всіх заслуг Володимира Володимировича до газетної статті, так і не вмістити сюди всіх віншувальних побажань до його 70-річчя. Нехай стелиться Ваше життя квітучою весняною дорогою, а рідний КПІ славить свого достойного метра!

Валерія Добричечір

КАФЕДРИ ПРИЛАДОБУДУВАННЯ – 50!

Кафедра приладобудування була створена в лютому 1961 року. Вона стала першою в Україні кафедрою з підготовки інженерів за фахом "Прилади точної механіки" (ПТМ), які працюватимуть на підприємствах, у наукових, конструкторських та проектних установах на посадах, пов'язаних з розробкою, виготовленням і експлуатацією приладів та вимірювальних систем.

Організатором і першим завідувачем кафедри був к.т.н., доцент О.Д.Трубенко. Разом з ним нарізні камені у фундамент майбутньої спеціальності заклали к.т.н., доцент І.В.Сидорко, зав. лаб. І.П.Дубінець, ст.викладач Ю.І.Горюччук, навчальний майстер Н.С.Будняк.

На початковій стадії із студентів різних факультетів КПІ, які побажали опанувати приладобудівну спеціальність, були сформовані групи ПТМ на кожному курсі. Перші випускники кафедри захистили дипломи наприкінці 1964 року.

З 1962 р. на кафедрі почали працювати асистенти Н.Я.Настенко, Г.І.Латишева. До навчального процесу були залучені фахівці Київського вищого інженерного авіаційного військового училища (КВІАВУ) к.т.н., доценти Б.Я.Силін, В.Ф.Лютій (до речі, учасник розробки автомата Калашнікова). Завдяки співпраці з підприємствами Києва та інших міст СРСР у стислі терміни були облаштовані навчальні лабораторії "Деталі приладів", "Перетворюючі пристрої приладів", "Електромагнітні пристрої", "Прилади температури", "Прилади параметрів руху".

Невдовзі на базі кафедри приладів точної механіки і кафедри гіроскопічних приладів і пристроїв було засновано механіко-приладобудівний факультет. Першим деканом факультету став завідувач кафедри приладів точної механіки к.т.н., доцент О.Д.Трубенко, завдяки зусиллям якого були створені й нові кафедри факультету – кафедра технології приладобудування та кафедра оптичних приладів.

На кафедрі ПТМ тим часом почав функціонувати науково-дослідницький сектор, виконувалися перші науково-дослідницькі розробки для підприємств м.Києва. До аспірантури були прийняті перші випускники кафедри, які успішно проявили себе під час навчання, – І.Х.Матяш, В.А.Петрик, П.М.Таланчук. Вони поповнили науково-педагогічний склад кафедри після успішного захисту дисертації.

На початку 1969 року напрями підготовки спеціалістів і тематика науково-дослідницьких робіт кафедри були в основному визначені. Навчальний процес був тісно пов'язаний з потребами підприємств та НДІ. Склад викладачів поповнився новими кадрами вищої кваліфікації: у 1964 році на кафедру прийшов к.т.н., доцент Ю.Д.Островий, у 1966 – старший викладач О.Г.Ованесов, у 1967 – к.т.н., доценти Ф.Я.Загавура і С.П.Полішко, у 1968 – ст.викладач В.А.Ямковий та асистент В.С.Чистяков, у 1969 р. – к.т.н., доценти С.Т.Коваль, Р.М.Вдовін, С.Л.Рябікін. До викладацької діяльності залучилися й випускники кафедри Л.Ф.Медяний (1968 р.), В.І.Ду-

бінець (1969 р.), О.В.Гаврилова (1972 р.), В.А.Матвеев (1972 р.), О.М.Безвесільна (1972 р.).

У цей період науково-дослідницька діяльність інтенсивно розвивалась у декількох напрямках.

Розробкою газоаналізаторів, твердодіелектролітних сенсорів, вторинної апаратури займався творчий колектив, очолюваний к.т.н., доцентом П.М.Таланчуком.

Проблемами вимірювання параметрів вібрації, витрати, тиску, рівнів рідини в спеціальних умовах займалися с.н.с. О.Д.Токарев, с.н.с. Л.М.Чаус, ст.викладач О.Г.Ованесов, ст.викладач В.А.Ямковий, аспірант Л.Ф.Медяний, м.н.с. В.Дубровський, м.н.с. В.О.Ковальов, інженери С.Бібіков і Н.П.Пильник. Цей колектив очолював к.т.н., доцент І.В.Сидорко.

Підвищенням точності, надійності, довговічності елементів приладів авіаційно-ракетних комплексів займалися к.т.н., доценти Ю.Д.Островий, Ф.Я.Загавура, Р.М.Вдовін, С.П.Полішко, І.Х.Матяш, В.А.Петрик, аспіранти В.І.Дубінець, О.В.Гаврилова. Очолював групу О.Д.Трубенко. Інтенсивна наукова діяльність дозволила кафедрі вийти на наступний рівень підготовки спеціалістів. Розширюються межі співпраці з іншими країнами. Кафедра готує інженерів та наукових співробітників для Угорщини, Польщі, Чехословаччини, Болгарії, В'єтнаму, Куби, Йємену, Китаю, Монголії, Алжиру.

З 1975 по 1981 рік кафедру очолював д.т.н., професор М.І.Захарин – людина високого інтелекту з надзвичайно чуйним ставленням до студентів і колег. У цей період обсяги НДР і НДОКР на замовлення Міністерств авіаційної промисловості і оборони збільшилися до десятка мільйонів карбованців. Зміцнювалась матеріально-технічна база, в навчальний процес увійшла обчислювальна техніка. Кафедра активно співпрацювала з провідними підприємствами і вузами міст Києва, Москви, Ленінграда, Талліна, Рамєньського, Ульяновська у проведенні спільних науково-дослідних робіт авіаційно-космічного напрямку. Кафедра поповнилася новими працівниками. До її складу влилися к.т.н., с.н.с. В.О.Корольов (1975 р.), М.В.Бобков (1975 р.), С.П.Сергєєв (1975 р.), О.К.Нікітін (1976 р.), асистенти К.О.Спаровало (1975 р.), М.Д.Гераймчук (1975 р.), В.М.Зайцев (1979 р.), І.В.Коробко (1980 р.), м.н.с. М.Е.Віткуп (1975 р.), Т.О.Голочко (1981 р.), А.С.Ганзін (1981 р.).

Подальший творчий поступ кафедри пов'язаний з її випускником 1964 р., д.т.н., професором П.М.Таланчуком, президентом Академії інженерних наук, академіком Академії педагогічних наук, нині – ректором Університету "Україна" (очолював кафедру в 1982-1988 рр.). Удосконалення навчального процесу, пошук та встановлення нових шляхів науково-навчального співробітництва з провідними інститутами НАН України, провідними підприємствами СРСР, міжнародними інституціями – основні

напрями діяльності кафедри у той час. Викладачі кафедри доценти Ю.Д.Островий, І.Х.Матяш, М.Д.Гераймчук читали лекції в Алжирі. Доцент В.І.Дубінець пройшов наукове стажування у Швейцарії, а доцент О.В.Гаврилова – в Німеччині. Був заснований науково-дослідний центр "СПЕКТР", колектив якого працював над проблемами вимірювання парціального тиску газів: кисню, водню та інших компонентів навколосмічних апаратів, розробкою твердодіелектролітних сенсорів. На кафедру прийшли нові співробітники – к.т.н., доценти В.Т.Рущенко (1982 р.), О.В.Андрєєва (1982 р.), Л.П.Згуровська (1983 р.). Була створена нова лабораторія "Роботизований контроль розмірів в приладобудуванні". В 1989 році побачив світ навчальний посібник П.М.Таланчука і В.Т.Рущенко "Основы теории и проектирования измерительных приборов".

У 1983 році П.М.Таланчук захистив докторську дисертацію, а в 1987 році був обраний ректором Київського політехнічного інституту. В 1992 році він став першим міністром освіти незалежної України.

З 1989 по 1991 рр. кафедру очолював к.т.н., доцент, випускник кафедри 1964 р., О.К.Нікітін. Кафедру поповнили нові викладачі – к.т.н., доцент В.С.Кашперський (1989 р.), асистент П.Л.Литвиненко (1989 р.). У 1991 р. вийшли друком навчальні посібники "Сенсоры в контрольно-измерительной

О.М.Безвесільної (1993), "Преобразующие устройства приборов" П.М.Таланчука та О.М.Безвесільної (1994), "Засоби вимірювання маси та ваги" О.М.Безвесільної та В.С.Кашперського (1996), "САПР в дипломному та курсовому проектуванні" О.М.Безвесільної та Ф.Я.Загавури (2001). У 1995 році захистив докторську дисертацію М.Д.Гераймчук. У той самий період на кафедру прийшли працювати Ю.В.Киричук (1995 р.), І.А.Гришанова (1999 р.), С.О.Нечай (2001 р.), Г.В.Писарєв (2001 р.).

У 2001 році на посаду завідувача кафедри було обрано д.т.н., професора, академіка Академії інженерних наук М.Д.Гераймчука, який очолює кафедру дотепер.

Відповіддю на потреби сучасності стало відкриття нової спеціальності – "Інформаційні технології в приладобудуванні". У 2002 р. на кафедрі було засновано ще й науково-дослідний центр "ПРИСЕ" з досліджень та проектування приладів вимірювання витрат, тиску, температури, рівнів. Очолює центр к.т.н., доцент І.В.Коробко.

Упродовж останніх років працівники кафедри виконували НДР на замовлення Міністерства, Міносвіти, Національного космічного агентства, Державної астрономічної обсерваторії України з найбільш актуальних магістральних проблем науки і техніки. Науково-технічна співпраця кафедри з Головною астрономічною обсерваторією НАН

премію на конкурсі НТУУ "КПІ" у 2009/10 рр.

До викладацької діяльності були залучені випускники кафедри С.С.Ткаченко (2007), П.К.Кузьменко (2007), Ю.В.Корнєва (2007), А.В.Сігодзінський (2009), С.В.Гура (2009).

У 2004 році на ПІБФ заснована іменна стипендія О.Д.Трубенка. Вона призначається студентам-відмінникам за високі показники у навчанні та активну участь у науковій роботі. Крім того створено навчальну лабораторію ім. О.Д.Трубенка.

За час існування кафедри було підготовлено понад 4000 фахівців, з них 200 – з інших країн. Виконано понад 70 науково-дослідних і господарських робіт з фундаментальних та прикладних досліджень за напрямом "Приладобудування" і тематикою "Прецизійні автоматизовані засоби та методи вимірювання механічних величин". Підготовлено 6 докторів і 23 кандидати наук. Співробітники взяли участь у 207 міжнародних, союзних і республіканських конференцій і симпозиумах, опублікували більш ніж 1500 наукових праць, у тому числі 30 монографій, 26 підручників і навчальних посібників з грифом МОНУ, отримали 105 авторських свідоцтв і патентів.

Багато випускників кафедри досягли високих наукових і творчих успіхів. Це П.М.Таланчук, д.т.н., професор, президент Академії інженерних наук, ректор Університету "Україна", колишній ректор КПІ, депутат Верховної Ради СРСР останнього скликання; О.С.Співаков, к.т.н., директор Державного випробувального центру електрообладнання машин та приладів, керівник органів сертифікації електрообладнання; О.І.Лавриненко, к.т.н., зав. відділу Інституту теплофізики НАН України; Л.І.Власенко, к.т.н., головний інженер, заст. генерального директора холдингу "Реле і автоматика"; В.О.Смілянєць, головний інженер НВО "Електронприлад"; Р.К.Мамедов, д.т.н., професор, зав. каф. Ленінградського інституту точної механіки та оптики; О.І.Дубінець, д.т.н., професор, зав. каф. НТУУ КПІ; В.І.Синельников, директор заводу "Вілейка" (Білорусь); О.А.Леонєв, д.т.н., с.н.с. НДІ "Ритм"; С.Н.Хвастунов, головний інженер АТ "Росток"; А.Р.Глушенко, генеральний директор НВК "Фотоприлад", м.Черкаси; В.І.Погребняк, заст. директора ВАТ "Укртелеком"; І.К.Лієв, к.т.н., зав. кафедри Габровського вищого механіко-електротехнічного інституту (Болгарія); І.А.Іванов, заст. директора годинникового заводу м.Ізброво; І.К.Ігрова, головний конструктор приладобудівного заводу м.Софія (Болгарія).

Діяльність кафедри була б неможливою без фахових знань та сумління працівників навчально-допоміжного складу – завідувачів лабораторій В.І.Корнієнка та Т.І.Шалди, Т.О.Толочко, провідного інженера В.І.Гороваго, інженерів І категорії О.М.Тростянової, Т.М.Готенко, О.Б.Узе, В.В.Сапсай; інженера В.Ю.Устюгова; навчальних майстрів Д.Л.Падєнка та С.П.Коломійця.

Тож запорука успіху кафедри – це висококваліфіковані та порядні люди. А найбільшим надбанням цих 50-ти років стала команда, згуртована навколо спільних цілей.

В.І.Дубінець, доцент кафедри приладобудування

Співробітники кафедри приладобудування

техніке" П.М.Таланчука та ін., "Моделирование и оптимизация измерительных преобразователей на ЭВМ" П.М.Таланчука та М.Н.Фоміна, "Детали и механизмы роботов. Основы расчета, конструирования и технологии производства" В.І.Дубіньця тощо.

З 1992 по 2001 рр. кафедрою керував д.т.н., професор, заслужений діяч науки і техніки, академік Академії інженерних наук О.М.Безвесільна, яка доклала багато зусиль до створення спеціалізованої ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій "Методи та засоби вимірювання механічних величин". Тоді ж були опубліковані навчальні посібники "Лазеры в контрольно-измерительной технике" П.М.Таланчука та С.П.Голубкова (1992), "Полупроводниковые и твердодіелектролітні сенсори" П.М.Таланчука (1992), "Відлікові та реструктурні пристрої приладів" П.М.Таланчука та

України з розробки вимірювального комплексу для космічних досліджень концентрації стратосферного озону, що проводиться із застосуванням мікро-і наносупутників, знайшла відображення в монографії М.Д.Гераймчука та ін. "Елементи і системи поляризаційних приладів для космічних досліджень" (2008 р.). Активно проводиться оновлення комп'ютерного парку, програмного забезпечення, лабораторій. Під час наукових досліджень використовуються сучасні пакети прикладних програм та алгоритмічні мови високого рівня. Знання та великий досвід у цій галузі передає студентам і аспірантам доцент, к.т.н. Л.П.Згуровська.

У 2006 році вийшли друком навчальні посібники М.Д.Гераймчука та Т.О.Толочко "Програмування мовою Асемблери", "Моделювання систем у середовищі Matlab-Simulink" (2008 р.). За їх комплект автори отримали другу

ДО 50-РІЧЧЯ ПЕРШОГО ПОЛЬОТУ ЛЮДИНИ В КОСМОС

12 квітня 1961 року громадянин СРСР Юрій Олександрович Гагарін на космічному кораблі "Восток" уперше в історії людства здійснив космічний політ. Звістка про цю подію миттєво облетіла всю планету. Люди – незалежно від національності і політичних переконань – захоплено сприймали повідомлення про політ Гагаріна. Здається, не було ще такої події, яка б так об'єднала людей різних країн.

І це було не випадково. Юрій Гагарін здійснив те, про що люди мріяли віками, чого чекали і що готували упродовж десятиліть. Його політ став яскравим виявом здатності людини пізнавати світ і її вміння використовувати свої знання для втілення найнеймовірніших задумів.

Напередодні 50-річчя цього польоту варто коротко згадати, як люди йшли до нього, як накопичували знання і створювали технічні засоби, необхідні для його здійснення.

Передумовою космічного польоту є істинні знання про космос і місце людини в ньому. Перші такі знання з'явилися понад дві з половиною тисячі років тому, коли давньогрецький філософ Піфагор (VI ст. до н.е.) зробив висновок, що Земля, як і інші небесні тіла, має форму кулі. Піфагорійці стверджували, що Земля, Сонце, планети прикріплені до небесних сфер і обертаються навколо центрального вогню. Але згодом в астрономії утвердилася ідея Аристотеля про те, що Земля перебуває нерухомо в центрі Всесвіту. Ця ідея була покладена в основу геоцентричної системи світу Птолемея (II ст. н.е.), яка панувала 1200 років.

Польський учений Н.Коперник у першій половині XVI ст. запропонував нову геліоцентричну систему світу, згідно з якою планети обертаються навколо Сонця. Грунтуючись на ідеях Коперника, італієць Джордано Бруно наприкінці XVI ст. робить висновок про безмежність Всесвіту і про те, що зорі – це далекі Сонця, навколо яких можуть обертатися планети, населені розумними істотами. Використавши ідеї Коперника, німецький учений Й.Кеплер, обробляючи дані багаторічних астрономічних спостережень датчанина Тіхо Браге, на початку XVII ст. відкриває три закони руху планет, які нині називаються законами Кеплера. Грунтуючись на законах Кеплера, англієць І.Ньютон наприкінці XVII ст. формулює закон всесвітнього тяжіння, який і до сьогодні є основою розрахунків руху космічних апаратів разом із законами ньютонівської механіки. Він же зробив висновок, що тіло, яке рухається горизонтально зі швидкістю 7,9 км/с, не впаде на землю.

У зв'язку з бурхливим розвитком природознавства і техніки у XIX столітті розпочалося обговорення можливості польоту на інші планети, на супутник Землі Місяць. З'явилася багато фантастичних романів, де описувалися космічні польоти, засоби їх здійснення. Їхні автори (серед яких найбільш відомим є Жюль Верн) відправляли своїх героїв на небесні світила за допомогою гігантських гармат, металічних машин, речовин, які нейтралізують гравітацію (див. книгу: Н.А.Рынин "Космические корабли" (1928), що розміщена на сайті <http://epizodsspace.airbase.ru>). Хоча ці проекти були нездійсненні, але вони привертали увагу багатьох людей, насамперед молоді, до технічних проблем космічних польотів.

Поступово люди усвідомили, що єдиним засобом польоту в космос може бути ракета. Звичайно, треба було мати велику уяву, щоб побачити в ракеті транспортний засіб, адже багато віків ракети використовувалися винятково у феєрверках. У XIX столітті з'явилися бойові ракети, що несли заряд запалювальної суміші або вибухівки, маса яких не перевищувала 10 кг, дальність польоту – 8 км, а швидкість – 20 м/с. А для польоту в космос необхідно було всі ці параметри збільшити в десятки і сотні разів. Але, як писав у 1898 році К.Е.Ціолковський, спочатку неминуче йдуть думка, фантазія, казка, за ними – наукові розрахунки.

Наприкінці XIX століття з'явилися перші проекти апаратів з ракетними двигунами для польоту людини – М.І.Кібальчича, Г.Гансвінда. Першим, хто докладно описав конструкцію космічної ракети і рідинного ракетного двигуна, висунув ряд пропозицій з питань практичної космонавтики (багатоступінчасті ракети, орбітальні космічні станції, космічні оранжереї та ін.), був великий російський учений К.Е.Ціолковський, якого по праву вважають основоположником світової космонавтики. Його праці дали потужний поштовх дослідницькій думці в різних країнах. Ф.А.Цандер, Ю.В.Кондратюк, М.О.Ринін (СРСР), Г.Оберт, М.Вальє, В.Гоманн (Німеччина), Р.Годдард (США), Р.Ено-Пельтрі (Франція), Е.Зенгер і Г. Нордунг (Австрія), А.А.Штернфельд (Польща, з 1935 р. – СРСР) у своїх працях створюва-

С.П.Корольов

ли теорію польоту ракети в космічному просторі і обговорювали різні аспекти польоту в космос: можливості застосування ракет, види ракетних палив, можливі траєкторії, системи життєзабезпечення, можливість перенесення людиною перенавантажень і невагомості. Щоб проект космічного корабля і космічний політ людини стали реальністю, необхідно було уявити, передбачити, спланувати всі суттєві аспекти.

У 20-х роках XX ст. головними у справі підготовки космічного польоту стали ті, хто створював ракетні двигуни і ракети.

3 березня 1921 р. у Москві почала діяти лабораторія під керівництвом талановитого інженера-хіміка М.І.Тихомирова, де розробляли бойові порохіві ракети. У 1928 р. лабораторія була розширена і отримала назву Газодинамічної лабораторії (ГДЛ), співробітниками якої були В.А.Артем'єв, Г.Е.Лангемак, В.П.Глушко (з 1929 р.). В ГДЛ займалися розробкою порохівих, електричних та рідинних ракетних двигунів.

У 1931 р. в Москві було створено на громадських засадах Групу вивчення реактивного руху (рос.: Група изучения реактивного движения – ГИРД), творче ядро якої склали Ф.А.Цандер, С.П.Корольов, М.К.Тихонравов, Ю.А.Победоносцев, В.П.Ветчинкін. Слід сказати, що хоча багато з тих, хто почав розробляти ракети, мріяли про космічні польоти, але ракетні двигуни і ракети створювалися передусім як бойові.

17 серпня 1933 року на підмоковому полігоні в Нахабіно було запущено першу рідинну ракету 09 конструкції М.К.Тихонравова. Наприкінці 1933 року ГИРД і ГДЛ були об'єднані в Реактивний науково-дослідний інститут (РНДІ),

який очолив І.Т.Клейменов. Успішний політ у 1940 році ракетопланера РП-318-1 конструкції С.П.Корольова (у 1924-1926 – студента КПІ) з рідинним двигуном РДА-1-150 показав, що настав час практичного застосування ракетних двигунів. Величезний внесок у розвиток ракетного двигунобудування зробив наш земляк В.П.Глушко.

Далі була Велика Вітчизняна війна, у ході якої фашистська Німеччина застосувала нову зброю – крилату ракету ФАУ-1 і балістичну ракету ФАУ-2. Це змусило й інші країни зосередити зусилля на розробці бойових ракет.

У 1946 р. С.П.Корольов очолив розробку потужних ракетних систем. Під його керівництвом були створені перші балістичні та геофізичні ракети. Під час їх запусків не тільки одержували дані випробувань, необхідні для їхнього вдосконалення, але й вивчали параметри навколосезного простору.

У 1949 році розпочалося проведення регулярних геофізичних досліджень за допомогою приладів, установлених на експериментальних ракетах. У 1951 році радянські вчені почали проводити медико-біологічні дослідження на тваринах, поміщених у ракети, при польотах на висоту більше 100 км. Хоча найближчою метою розробників ракет було створення могутньої зброї для захисту Вітчизни, але вони дивилися в майбутнє і проводили дослідження, які готували космічний політ людини.

27 серпня 1957 р. в СРСР було здійснено перший політ міжконтинентальної балістичної ракети. Розрахунки показували, що вона може вивестися на навколосезну орбіту штучний супутник Землі. Оскільки запустити такий супутник уже пообіцяв президент США, було прийнято рішення прискорити підготовку і запустити найпростіший супутник. Цей запуск було здійснено 4 жовтня 1957 р., що й поклало початок космічній ері людства. Через місяць, 3 листопада 1957 року, в космос полетіла собака Лайка. Вибір собак не був випадковим, вони найбільш легко піддавалися тренуванню і звикали до відведених їм місць у біоконтейнерах. Успішні польоти тварин наблизили час польоту людини в космос.

Перед ученими і конструкторами постали нові інженерно-технічні завдання, які ніде, ніколи і ніким не виконувалися: потрібно було створити ракету-носії, оснащену потужними двигунами, спеціальний космічний корабель, наземні вимірвальні пункти, випробувальний полігон, і весь цей комплекс всебічно випробувати.

Академіки В.А.Енгельгардт, М.М.Сасакин, П.К.Анохін, В.В.Парін, В.М.Чернігівський взяли активну участь у детальному і всебічному обговоренні медико-біологічних проблем, пов'язаних з польотом людини в космос, і, в кінцевому підсумку, був сформульований науково обґрунтований висновок: політ людини в космос можливий і може бути організований з необхідним ступенем безпеки.

За пропозицією С.П.Корольова, в середині 1959 р. почався

відбір космонавтів серед льотчиків. Н.А.Гуровський, Є.А.Карпов, В.В.Парін розробили спеціальну інструкцію з відбору кандидатів серед льотчиків-випробувачів. В умовах секретності кандидатам пропонували взяти участь у небезпечних випробуваннях новітньої техніки. Про політ у космос не говорили. З 250 чоловік, які прибули до Москви на медичну комісію, було відібрано 20: Ю.О.Гагарін, Г.С.Титов, А.Г.Ніколаєв, П.Р.Попович, В.Ф.Биковський, В.М.Комаров, П.І.Беляєв, О.А.Леонов, Б.В.Волинов, Є.В.Хрунов, Г.С.Шонін, В.В.Горбатко і ще 8 льотчиків, яким з різних причин не вдалося побувати в космосі.

Ю.О. Гагарін

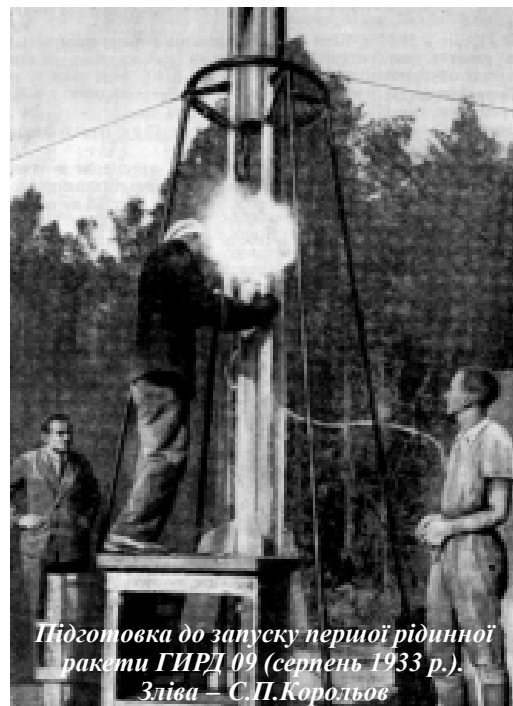
У січні 1960 р. було організовано заїгн космонавтів. Розпочалися заняття й інтенсивні тренування на різних стендах, в барокамері, сурдокамері, на центрифусі.

19 серпня 1960 р. в космос був запущений корабель-супутник з собакою Чернушкою, морськими свинками, мухами, бактеріями і насінням рослин. У кріслі сидів манекен "Іван Іванович". Корабель облетів навколо Землі за 88 хвилин і благополучно приземлився.

21 березня 1961 р. в космос запущено 5-й корабель-супутник з манекеном, одягненим у справжній скафандр. Разом з манекеном планету облетіла собака Зірочка, ім'я якій перед стартом дав Ю.О. Гагарін.

Весь цей час керівники придивлялися до майбутніх космонавтів. Хто ж першим полетить у космос? Організатор і перший начальник Центру підготовки космонавтів Є.А.Карпов згадував: "Основну увагу було вирішено звернути на високий моральний рівень людини, її духовний світ, на ідейну переконаність і глибоку свідомість. Тільки високо свідомі, а не автоматичні дії будуть потрібні від космонавта в наддалєких, надвисоконих, надшвидкісних рейсах".

Потрібна була людина з якостями першовідкривача, людина, на яку згодом стали б рівнятися

Підготовка до запуску першої рідинної ракети ГИРД 09 (серпень 1933 р.). Зліва – С.П.Корольов

інші. З першої "авангардної" шістки космонавтів було обрано Ю.О.Гагаріна. Після довгих досліджень багатьох факторів були взяті до уваги незаперечні гагарінські чесноти: беззавітний патріотизм, непохитна віра в успіх польоту, відмінне здоров'я, невичерпний оптимізм, гнучкість розуму і допитливість, сміливість і рішучість, акуратність, працю-

витість, витримка, простота, скромність, велика людська теплота і уважність до оточуючих його людей.

... І настав час!
12 квітня 1961 р. за 40 хвилин до старту Ю.О.Гагарін зайняв місце в космічному кораблі. Він був спокійний. "Прошу передати лікарям, що самопочуття у мене відмінне, пульс нормальний", – передав Ю.О.Гагарін операторові "Зорі".

О 9 годині 07 хвилин за московським часом ракета-носіє з космічним кораблем "Восток" стартувала і успішно вивела його на навколосезну орбіту з апогеєм 327 км і перигеєм 181 км. Під час орбітального польоту Ю.О.Гагарін, перебуваючи у стані невагомості, проводив спостереження і прості експерименти, робив записи олівцем, підтримував радіозв'язок з Землею. Виконавши один оберт навколо Землі, через 108 хвилин після старту Ю.О.Гагарін приземлився поблизу міста Саратова.

Здійснилася тисячолітня мрія людства – подолавши силу земного тяжіння перша людина планети Земля вирвалася в космічний простір. Весь світ аплодував першому "Колумбу Всесвіту". Він поклав початок пілотованого освоєння космічного простору. Його ім'я назавжди збережеться в пам'яті людей.

Україна зробила вагомий внесок у розвиток ракетно-космічної техніки, давши світу цілу плеяду видатних учених і конструкторів. В Україні проживає більше тисячі ветеранів космодрому Байконур, серед яких і учасники запуску Ю.О.Гагаріна в космос. Це О.А.Березовий, В.Т.Гладченко, В.М.Миров, А.П.Завалишин, А.О.Давиденко, Г.П.Пономарьов, О.Г.Свириденко, О.П.Затона, В.О.Недобежкін, Е.С.Магальницький, О.О.Кривушко, В.В.Мірошник, С.Р.Солдатенко, В.М.Орешкін, М.І.Старостін. Своєю участю в запуску Ю.О.Гагаріна вони вписали власні імена в епохальну подію світової космонавтики. Великий внесок у розробку та створення ракетно-космічних систем зробили вчені Київського політехнічного інституту.

У 1991 році в Києві руками ветеранів космодрому Байконур, які брали участь у будівництві космодрому, запусках штучного супутника Землі, пілотованих космічних кораблів, автоматичних міжпланетних станцій "Місяць", "Венера", "Марс", під керівництвом першого голови Федерації космонавтики України генерала О.М.Войтенка та голови Всеукраїнської ради ветеранів Байконуру генерала В.І.Катаєва був створений Музей історії космонавтики. У 2008 році цей музей було розміщено в Державному політехнічному музеї при НТУУ "КПІ". Музей багатий унікальними експонатами, що викликають величезний інтерес у відвідувачів: спускний апарат серії "Восход", що побував у космосі, спускний апарат АМС "Венера", двигунна установка бойової ракети 8К.63 (Р-12), глобус Місяця, тренажерний комплекс, привезений із Зоряного містечка та інші. Тільки за 2010 рік тут побувало більше 10 тисяч відвідувачів, 45 представників зарубіжних делегацій, космонавти О.А.Леонов, В.А.Джанібеков, С.Є.Савицька, В.М.Жолобов, Л.К.Каденюк, а ще раніше в музеї були американські астронавти Р.Швейкарт, Брусмак-Кайделсе, Чарльз Дюк.

У рік 50-річчя польоту в космос Ю.О.Гагаріна хоча висловити глибоку подяку всім учасникам космічних звершень і побажати міцного здоров'я! Вперед, на Марс!

О.С.Болтенко,
зав. відділу авіації
і космонавтики ім. І.Сікорського
ДПМ при НТУУ "КПІ",
голова Київської об'єднаної
ради ветеранів космодрому,
заслужений випробувач Байконуру

ВШАНОВУЄМО ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

*І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.*

Тарас Шевченко

Прихід весни в Україні пов'язаний з пам'ятними днями – спомином великого сина українського народу, поета,

вана книжкова виставка (головний бібліотекар І.Л. Булах), а також яскраво й натхненно пройшов конкурс декламаторів творів поета.

Конкурс розпочався вітанням від студентів оркестрового відділення, кафедри бандури Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського Ганни Черевішник та Лілії

люк, ІЕЕ, В. Баніт, ФІОТ) до його патріотичних творів (Д. Корецький, ІЕЕ).

Нелегко було визначити переможців: стільки душі вкладав кожен зі студентів-учасників у виконання, проте перше місце визначили одноставно – Оксана Савонік, першокурсниця теплоенергетичного факультету, яка своїм артистичним виконанням балади "Причинна" нікого не залишила байдужим. Друге місце посіли відразу два учасники – Олексій Соломенко (ММІ) за вірш "Муза" та Микола Близнюк (ІЕЕ) за уривок з поеми "Сон". Третє місце журі розподілило між трьома декламаторами – Юлією Орловою за її власний вірш, присвячений Кобзареві, "Нелегко зрозуміти біль чужий", Марією Денисенко (ФІОТ) за вірш "Ми весни такі похожі" та "поетичним тріо" (К. Гречкосій, А. Сухар, А. Миколаєнко) з Інституту енергоменеджменту та енергозбереження за уривки з поеми "І мертвим, і живим...". Переможці як нагороду отримали "Кобзарі" Т.Г.Шевченка.

Підводили на заході й підсумки вікторини. Хочеться відзначити, що в ній взяли участь не лише студенти, а й співробітники університету. Переможцями стали Віталій Титарчук (ПБФ) та колишній заввідділу методроботи НТБ НТУУ "КПІ" В.М. Дзигун.

Щиро вітаємо переможців, зичимо їм успіхів та творчого натхнення.

А.Ф. Нечипоренко,
ст. викладач кафедри української мови, літератури та культури НТУУ "КПІ"

Виступає О.П. Онуфрієнко

художника Тараса Григоровича Шевченка. По всій країні проводяться урочистості з нагоди річниці, покладаються квіти до монументів, звучать його вірші.

У НТУУ "КПІ" у цьому році кафедра української мови, літератури та культури провела вікторину, присвячену життю та творчості митця (див. "КПІ" від 17.02); співробітниками бібліотеки університету була організо-

Коренюк. Затамувавши подих, студенти та гості свята слухали народні пісні та твори на вірші Тараса Шевченка у виконанні молодих музиканток.

Особливістю цьогогорічного конкурсу стало обрання журі зі студентів-гостей заходу, тож молодь сама оцінювала декламаторські таланти нашого вишу. Вибір поезій для читання був різноманітний: від інтимної лірики Т.Шевченка (Т. Левицька, ІФФ, В. Ши-

ВІДКРИТО ФОТОВИСТАВКУ

Урочисте відкриття другої частини виставки-конкурсу "Таланти КПІ – 2011" відбулося 24 березня у картинній галереї 7-го корпусу. Проректор з навчально-виховної роботи професор Г.Варламов привітав учасників і побажав усім нових творчих успіхів.

На виставці представлено понад 350 робіт близько 50 авторів. Це фото – за темами "Моя Батьківщина", "Студентське життя", "Світ навколо нас" – та комп'ютерна графіка. Внаслідок підвищення вимог до робіт, цього року їх менше ніж торік, але якість стала вищою. Помітно зросло число учасників, які представили роботи з комп'ютерної графіки. Розширився і їхній віковий діапазон: наймолодша учасниця виставки Настя Андріївська, яка навчається в четвертому класі Політехнічного ліцею, на рівних конкурує з сивочолими працівниками і викладачами університету.

Виставка триватиме протягом місяця. Усі бажаючі можуть її оглянути і висловити своє враження у книзі відгуків. Наприкінці квітня відбудеться урочисте закриття виставки і нагородження переможців.

Інф. "КПІ"

Нові видання ВПК «Політехніка»

Електронні видання: довід. / Уклад. Т.Ю. Киричок. – К.: НТУУ «КПІ», 2010. – 400 с.

Систематизовано відомості щодо електронних видань. Висвітлено історію та сучасний стан електронних видань, подано їх визначення та класифікацію, а також формати представлення даних (у вигляді таблиці). Описано створення мережевих видань засобами мови гіпертексту HTML та каскадних листів стилів (CSS). У зручній табличній формі подано теги та атрибути HTML, коди і мнемонічні імена спеціальних символів, мнемонічні імена кольорів, що підтримуються браузерами, групи відтінків Web-кольорів, а також властивості CSS. В окремому розділі, присвяченому мережевим електронним виданням, роз-

глянуто всі види носіїв, технологічні засади та обладнання для тиражування дисків реплікацією та дублікацією. Детально розглянуто способи нанесення зображення на поверхню диска. Описано види пакування для оптичних дисків та їх конструкції.

Для фахівців з мультимедіа, студентів та аспірантів. **Український тлумачний словник видавничо-поліграфічної справи / Уклад.: П.О. Киричок, О.М. Величко, С.Ф. Гавенко та ін.; за заг. ред. П.О. Киричка. – К.: НТУУ «КПІ», 2010. – 896 с.**

Інтенсифікація технологічних і видавничих процесів видавничо-поліграфічної справи вимагає компетентності у застосуванні мовних професійних знань для ділового спілкування в галузі та по-

яснення усталених термінів і словосполучень. Новий український тлумачний словник видавничо-поліграфічної справи забезпечує узгодження загальнонавчаних та запозичених іншомовних термінів і визначень відповідно до лексичних, граматичних, стилістичних норм української літературної мови й чинних галузевих вітчизняних та європейських систем і стандартів. Видання тлумачного словника покликано вирішити проблеми максимальної адаптації новоутворених термінів та словосполучень в українське мовне професійне середовище.

Прибрати книги можна у ВПК «Політехніка» 15-й корп., к. 82 (тел. 406-81-38), або у книгарнях: 15-й корп. «Технічна книга» (тел. 406-80-42); 8-й корп. к. 22-в (тел. 454-91-87); 1-й корп. к. 171-а (тел. 454-98-31).

Інф. ВПІ

Поезія... Що це – натхнення, необхідне кожному з нас, або застаріле мистецтво, якому час піти на звалище історії? Адаже навколо все так стрімко змінюється. Гете, Байрон, Пушкін, Шевченко, Маяковський – хто не чув ці прізвища? Півстоліття тому поети виходили на площі і говорили про те, що решта замовчувала.

А що сьогодні? Де сучасні майстри римованого слова, не вже проза зягнута неухильно жене поетичну наснагу? Мабуть, що ні, адже багато хто й з молодих людей пише вірші, особливо, коли закохується...

У День поезії, 21 березня на факультеті соціології і права відбулася зустріч з майстрами поетичного жанру. До нас завітала група поетів на чолі з головним редактором журналу "Ренесанс" Віктором Шлапаком. Свої вірші читали М.Ф.Сингаївський, Ю.В.Колеснікова, М.П.Препотенська, О.П.Ревенко. Своїми враженнями діляться слухачі.

Б.В.Новіков, декан ФСП:

Мені дуже сподобалася атмосфера поетичного вечора: якщо спочатку студенти дивилися так, ніби в них вкрали час, то вже після десятих п'ятнадцяти хвилин можна було побачити, як в них почали світитися душі! І це не дивно, адже теми віршів були близькі усім.

У нашому суспільстві триває криза культури, і проблема збереження духовності стоїть гостро. Поезія – якраз один з дієвих засобів зберегти і примножити духовні цінності.

О.П.Северинчик, заступник декана ФСП:

У мене залишилися найпозитивніші враження від зустрічі з поетами, і я знаю, що такі самі емоції – у студентів. Особливо припали до душі твори Миколи Сингаївського та Марини Препотенської. Як то кажуть, зачепило. Ще сподобалося, що теми віршів звучали актуально. Присмню, що поети "йдуть у ногу із часом" та змогли донести свої переживання до зали.

В'ячеслав Прямічний, голова студентської ради ФСП:

Загалом я отримав задоволення: цікаві поети, захоплюючі вірші, досконале виконання. Відкрилися нові "зірки факультету", також ми почули вірші знаменитих поетів, зокрема, Миколи Сингаївського – автора слів однієї з найвідоміших українських пісень "Чорнобровиці".

Я вважаю, що слухати вірші корисно для кожного студента. Особливість їх передусім у тому, що

вони дуже глибоко відображають внутрішнє ство людини, її почуття та надії.

Світлана Замула, голова інформаційного відділу студентської ради ФСП:

Через те, що я і сама пишу вірші, мені було дуже цікаво побувати на цьому творчому вечорі: отримала велике задоволення, можна навіть сказати, творче натхнення. Вірші усіх поетів були сповнені щирими переживаннями, і було дуже цікаво долучитися до їхнього внутрішнього світу.

Поезія з нами

Таїсія Коваленко, студентка ФСП:

День поезії на факультеті соціології і права пройшов звагою і дуже цікаво. У залі панувала духовна та щира атмосфера. Було багато цікавих поезій: саркастичних, комічних, надзвичайно драматичних – у цілому талановитих. Вони були сповнені глибокого змісту, сильних, вишуканих почуттів. Мені більш за все сподобалися вірші про кохання. Пошкірі навіть бігали мурахи і зовсім не хотілося розлучатися з митцями.

Отже, ми переконалися: і в сучасній Україні є поети! Вони мають що сказати, і, можливо, здатні передати творчу наснагу нам. Очевидно, що навіть за умов драматичних подій у державі та скрутної економічної ситуації, ми все одно потребуємо духовного життя – того, що б піднімало над буденністю і давало надію у майбутньому. Всі ми – передусім люди, з глибоким внутрішнім світом, якого ми чомусь підсвідомо боїмося. Та чи не час звернутися до своєї власної душі, зазирнути в неї і побачити, наскільки те, чим ми здаємося іншим, відрізняється від того, чим ми є насправді? Мабуть, розщепленість – це велика проблема сучасної людини, і одним із шляхів її подолання саме і є поезія. Це – спосіб самовираження, який близький кожному з нас, який об'єднує різних людей та допомагає усвідомити, що ми не самотні у цьому бурхливому світі. Хочеться вірити, що нас дійсно очікує поетичний ренесанс, а разом з ним – і відродження багатьох інших сфер життя нашої країни!

Северин Радич, студент ФСП

Старт для молодих виконавців

У рамках Всеукраїнського студентського проекту "DJUICE гранти" в НТУУ "КПІ" розпочинається новий студентський проект, покликаний підняти рівень української музики та надати шанс молодим виконавцям. КПІфонія – це проект, що передбачає створення на базі "Радіо КПІ" "Студентської студії звукозапису НТУУ "КПІ", на якій молоді виконавці – студенти нашого університету зможуть безкоштовно записати свою першу професійну фонограму.

Це унікальна можливість записати власну композицію на студії та стати переможцем КПІфонії. Це шанс для талановитого КПІшника відкрити себе світу української музики.

Більш докладна інформація на сайті: student.kpi.ua/kpifonya.

КПІфонія

Прекрасно... Будемо спілкуватися!

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

<http://www.kpi.ua/kp>

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

gazeta@kpi.ua

гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Рестраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,

м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.